

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20231100900005 по описа за 2023 година

Образувано е по жалба на "Е.Б." ЕООД, ЕИК *****, срещу отказ № 20221216154454/21.12.2022 г. на Агенция по вписванията, постановен по заявление образец Б7 с вх. № 20221216154454/16.12.2022 г. за вписване на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари /ЗМИП/.

В жалбата са изложени доводи, че изводът на длъжностното лице по регистрацията, че само физическо лице може да бъде заявено като действителен собственик с декларацията по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, е неправилен и несъобразен с подробно описаните в обяснителната записка към заявлението обстоятелствата, свързани със собствеността на капитала на заявителя, проследяващи веригата от юридически лица, чрез които пряко и непряко се упражнява контрол, на края на която е публичното дружество „Е.Б.“ АД, ЕИК *****. Именно това юридическо лице, което е публично дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, е посочено в декларацията като краен действителен собственик на заявителя "Е.Б." ЕООД. Посочва, че неправилно длъжностното лице не е взело предвид, че по отношение на публичното дружество – действителен собственик, се прилага изключението по параграф 2, ал. 1, т. 1 от ЗМИП. Поддържа, че действителните собственици на публичното дружество, упражняващи пряк или непряк контрол върху дружеството, имащо задължение да обяви

действителните си собственици, подлежат на обявяване по специалния ред за това - с уведомление до КФН. Затова в случая, за да се приеме, че е изпълнено задължението за разкриване на действителните собственици, е достатъчно заявителят да посочи наличието на публично дружество, което упражнява непряк контрол върху него, което в случая е направено. Счита, че след като оповестяването на информация за действителен собственик по смисъла на ЗМИП е изключена по отношение на дружество, чийто акции се търгуват на регулиран пазар, съгласно §2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП, то по отношение на неговото дъщерно /или контролирано от него/ дружество е достатъчно да се посочи публичното акционерно дружество като действителен собственик. В подкрепа на изложените в жалбата доводи сочи практика на Софийски градски съд. Иска отказът да бъде отменен и да бъдат дадени указания за вписване на „Е.Б.“ АД като действителен собственик на дружеството.

Агенция по вписванията, на основание чл. 25, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, е подала отговор на жалбата, с който оспорва същата като неоснователна.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и приложените писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалвания отказ № 20221216154454/21.12.2022 г., длъжностното лице е приело, че не са заявени за вписване действителни собственици – физически лица. Изложени са мотиви, че ако дружеството попада в изключението на §2, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, тогава обстоятелства относно действителен собственик следва да бъдат заявявани за вписване в регистъра, съответно данни за дружества, чрез които пряко и непряко се упражнява контрол следва да се впишат, само при наличие на физическо лице - действителен собственик, което упражнява контрол чрез тях. При невъзможност да бъде установен действителния собственик, то трябва да се използва правилото на § 2, т. 5 ЗМИП, като бъде посочено физическо лице, изпълняващо висша ръководна длъжност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

В конкретния случай от АВ-ТР е поискано вписване по партидата на "Е.Б."

ЕООД, ЕИК ***** на обстоятелства, съгласно изискванията на чл. 63, ал. 1 и ал. 4 ЗМИП, като е заявено вписване на действителен собственик – дружеството „Е.Б.“ АД, ЕИК *****. Към заявлението е представена декларация от 15.12.2022 г. по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП на двама от управителите на дружеството, с нотариална заверка на подписите им, в която е посочено, че действителен собственик на дружеството е „Е.Б.“ АД, ЕИК ***** , като са посочени и дружествата, чрез които пряко и непряко се упражнява контрол.

Съгласно чл. 61, ал. 1 ЗМИП, учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 са длъжни да получават, да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. Информацията и данните по чл. 61, ал. 1 се вписват по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ – арг. от чл. 63, ал. 1 от ЗМИП. В разпоредбата на ал. 4 на чл. 63 от ЗМИП са изброени данните, които следва да бъдат вписани в съответния регистър. Легалната дефиниция на „действителен собственик“ по отношение на корпоративните юридически лица е дадена в § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП. Законът определя за такъв лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността. В случая заявителят попада именно в изключената от §1, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП хипотеза, тъй като видно от заявлението и приложената към него декларация по чл. 63, ал. 4 ЗМИП, дружеството, което пряко упражнява контрол е собственост на публично акционерно дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар. В обяснителната записка към заявлението изрично е посочено, че е

налице изключението по §2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП, тъй като разкриването на дялово участие в публични дружества се извършва по реда на гл. 11, раздел I от ЗППЦК.

Изключването на публичните дружества от приложението на изискването за посочване на действителен собственик по смисъла на §1, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП е обосновано със специалния ред, по който е предвидено да се оповестява информацията на акционерите в тези корпоративни юридически лица. Задължението за прозрачност е основополагащо за дейността на публичните дружества и произтича от риска, че дейността им може да засегне интересите на голям кръг лица, предвид обстоятелството, че акциите им се търгуват публично. Това задължение кореспондира с една от целите на публичните дружества – предоставянето на точна, изчерпателна и навременна информация за издателите на ценни книжа, което допринася да бъде създадено доверие у инвеститорите, които да имат реалната възможност да направят преценка на икономическите резултати и активи на тези издатели. Затова издателите на ценни книжа следва да осигурят необходимата прозрачност за инвеститорите чрез редовен информационен поток. За същата цел акционерите, физическите и юридическите лица, притежаващи право на глас или финансови инструменти, които им дават възможност да придобиват налични акции чрез право на глас, също следва да информират издателите за придобиването или за други промени в основните притежания на дружества, за да могат последните да информират обществото. Горепосочените цели се съдържат в преамбюла на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 15.12.2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар. Следва да се спомене и предвиденото в Директива /ЕС/ 2015/849 на Европейския парламент и на съвета от 20.05.2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент /ЕС/ № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията освобождаване на дружествата, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което е въведено с изрични, точни и ясни разпоредби в съответните национални закони. Затова и нормата на чл. 59, ал. 4 от ЗМИП предвижда, че за клиентите - юридически

лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава 11, раздел I от ЗППЦК, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България. В случая посоченото от заявителя като действителен собственик лице е публично дружество и като такова същото е изключено от приложното поле на §2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП, поради което заявителят не следва да посочва същото като действителен собственик по реда на чл. 63 от ЗМИП.

Съобразявайки постановената актуална практика от въззивната за настоящия състав инстанция /например решение № 2597/26.11.2019 г. на САС, ТО, 5 състав, по т. д. № 5149/2019 г.; решение № 2231/11.10.2019 г. на САС, ТО, 11 състав, по т. д. № 4597/2019 г.; решение № 997 от 12.05.2020 г. САС, ТО, 11 състав, по т. д. № 1333/2020 г.; решение № 107 от 21.02.2022 г. САС, ТО, 11 състав, по т. д. № 135/2022 г. и др./, настоящият съдебен състав отстъпва от поддържаното до този момент становище, че в гореописания случай заявеното за вписване като действителен собственик публично дружество следва да бъде вписано като обстоятелство по смисъла на чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗМИП. При тълкуване на нормите на чл. 61, ал. 1 ЗМИП във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗМИП и във връзка с § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, в която разпоредба е дадена легална дефиниция на понятието действителен собственик, може да се формира извод, че действителен собственик по смисъла на закона, който подлежи на деклариране, може да бъде единствено и само физическо лице/физически лица, което/които отговаря/т на предвидените в закона условия. Този извод се потвърждава и от разпоредбата на § 2, ал. 5 от ДР на ЗМИП, в която е регламентирано какъв по вид субект се заявява като действителен собственик тогава, когато липсва физическо лице, което да има качеството на такъв при прилагане на § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, като е посочено, че това отново е само физическо лице, което обаче изпълнява длъжността на висш ръководен служител. Още едно доказателство в подкрепа на тази теза са и предвидените по закон данни, които следва да се посочат и впишат в регистъра относно лицата, които са действителни собственици, а именно - гражданство, единен граждански номер и дата на

раждане на действителния собственик. Тези данни са относими само за индивидуализацията на физическите лица, но не и на юридическите такива. Следователно като действителен собственик на едно търговско дружество, което е учредено на територията на Република България, може да бъде вписано само физическо лице, но не и което и да било юридическо лице. След като едно юридическо лице не може да бъде действителен собственик по смисъла на § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, то тогава, когато е заявено в търговския регистър вписването като действителен собственик на такъв вид правен субект, както в случая, длъжностното лице трябва да постанови отказ, тъй като заявленията за вписване обстоятелство не съответстват на закона – на чл. 61, ал. 1 ЗМИП, чл. 63, ал. 1 ЗМИП и § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП и не подлежат на вписване.

Посочената от жалбоподателя съдебна практика, съгласно която, според твърденията на жалбоподателя, при аналогични обстоятелства е прието, че вписване на заявеното като действителен собственик юридическо лице следва да бъде извършено, не обвързват настоящия състав, който дължи самостоятелна и конкретна преценка относно законосъобразността на процесния отказ.

Предвид изложеното, съдът намира, че подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, съответно постановеният отказ следва да бъде потвърден.

Мотивиран от горното, Съдът.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на "Е.Б." ЕООД, ЕИК *****, срещу отказ № 20221216154454/21.12.2022 г. на Агенция по вписванията, постановен по заявление образец Б7 с вх. № 20221216154454/16.12.2022 г. за вписване на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари, като неоснователна.

Решението може да бъде обжалвано от жалбоподателя пред Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от съобщаването му.

Препис от него да се изпрати, както на жалбоподателя, така и на Агенция по вписванията /арг. от чл. 25, ал. 4, изр. 2 ЗТРРЮЛНЦ/.

Съдия при Софийски градски съд: _____